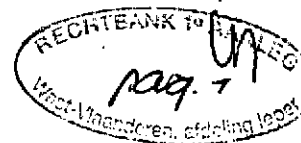

KOPIE

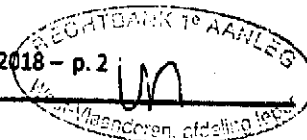
Vonnisnummer/ Griffinummer 500 / 2018
Repertoriumnummer/ Europees 2018 /
Datum van uitspraak 26 NOVEMBER 2018
Systeemnummer parket 151005818
Rolnummer griffie 151005818

Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling
Ieper, correctionele
rechtbank

Vonnis

I.15-Vijftiende kamer

Aangeboden op

DE VIJFTIENDE KAMER, WIJZENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN, MET ÉÉN RECHTER:

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

tegen:

821

, geboren te _____ op _____, wonende te _____

-BEKLAAGDE-

Verdacht van:

Te!

- A. **Herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode vanaf 17.02.2017 tot en met 11 april 2018:**

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, meer bepaald in strijd met het artikel 12, §1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, namelijk door het achterlaten van allerlei afval, waaronder houtafval, schroot, en steenpuin, in de voor- en achtertuin van de woning.

De feiten zijn strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 16.6.3, §1, eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

- B. **Herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 20.10.2015 tot en met 30.10.2017, onder meer op 20.10.2015, 09.12.2015 en 17.02.2017:**

Bij inbreuk op artikel 4.2.1.5° a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1 en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, namelijk door in de voor- en achtertuin van zijn woning allerlei (werk)materiaal te plaatsen, zoals onder meer een betonmolen, allerlei bakken en een aanhangwagen.

C. Bij inbreuk op artikel 4.2.1.1° a van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, al.1, 1° VCRO, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken, namelijk:

1. Op 16.10.2015:

- a. een tuinhuisje van 2,6 meter op 2,1 meter;
- b. een zelfgemaakte constructie met afdak, tegen de perceelgrens.

2. Op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 20.10.2015 tot en met 09.12.2015:

- a. een extra tuinhuisje van 2,1 meter op 1,8 meter.

D. Bij inbreuk op artikel 4.2.1.1° c van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, al.1, 1° VCRO, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken, namelijk:

Op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 20.10.2015 tot en met 09.12.2015:
door de zelfgemaakte constructie met afdak te vervangen door een extra tuinhuisje.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

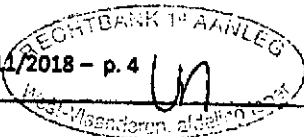
aard en oppervlakte: Huis,

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

, geboren te , op

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 21.08.2000 voor notaris : te

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 28 mei 2018:

- het openbaar ministerie, bij monde van dhr. Y. VERHELST, substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde , vertegenwoordigd door meester SYLVAIN COLAERT, advocaat te 8900 Ieper, Cartonstraat 19, die om een uitstel verzocht.

De zaak werd vervolgens in voortzetting gesteld.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 25 juni 2018:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door dhr. Y. VERHELST, substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde , vertegenwoordigd door meester SYLVAIN COLAERT, advocaat te 8900 Ieper, Cartonstraat 19, die om een uitstel verzocht.

De zaak werd vervolgens in voortzetting gesteld.

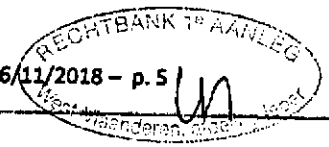
De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 22 oktober 2018:

- het openbaar ministerie, bij monde van dhr. J. LESCRAUWAET, eerste substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde , in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester SYLVAIN COLAERT, advocaat te 8900 Ieper, Cartonstraat 19.

VOORAFGAANDELIJK, VERBETERING VAN DE DAGVAARDING

In de tenlasteleggingen B, C.1, C.2 en D staat verkeerdelijk vermeld dat de inbreuken strafbaar zijn gesteld door artikel 6.1.1. al. 1, 1° VCRO.

De inbreuken zijn strafbaar gesteld door artikel 6.2.1. al.1, 1° VCRO.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

I. De tenlasteleggingen en de beoordeling

1.

De beklaagde wordt door het openbaar ministerie vervolgd omdat hij zich te op de tijdstippen weerhouden in de inleidende dagvaarding, schuldig zou hebben gemaakt aan volgende feiten:

- Het achterlaten van allerlei afval, waaronder houtafval, schroot en steenpuin in de voor- en achtertuin van zijn woning (tenlastelegging A);
- Het plaatsen in de voor- en achtertuin van zijn woning van allerlei (werk)materiaal zoals onder meer een betonmolen, allerlei bakken en een aanhangwagen (tenlastelegging B);
- Het verrichten zonder voorafgaande vergunning van volgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, namelijk het optrekken van een tuinhuisje en een zelfgemaakte constructie met afdak op 16 oktober 2015 en het optrekken van een extra tuinhuisje op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 20 oktober 2015 tot en met 9 december 2015 (tenlasteleggingen C.1 en C.2);
- Het verrichten zonder voorafgaande vergunning van volgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, namelijk door het vervangen van de zelfgemaakte constructie met afdak door een extra tuinhuisje op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 20 oktober 2015 tot en met 9 december 2015 (tenlastelegging D).

De beklaagde werd evenzeer door het openbaar ministerie gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

Door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad werd bij brief van 26 september 2017, een herstellvordering aan het openbaar ministerie overgemaakt.

Deze luidt als volgt :

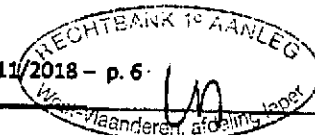
"Overeenkomstig art. 6.1.41 en art. 6.1.43 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vordert het college van burgemeester en schepenen : het herstel van de plaats in oorspronkelijke staat.

Dit omvat volgende werken:

Het verwijderen van alle tuinhuisjes en verwijderen van alle afbraakmaterialen en afval van het terrein."

2.

Uit het strafdossier komt naar voor dat het strafdossier een aanvang nam toen de politie op 16 oktober 2015 verwittigd werd door de buurvrouw van de beklaagde dat de beklaagde een tuinhuisje aan het plaatsen was tegen de omheining en dat het zowel in de voortuin als de achtertuin van de beklaagde vol met afval lag.

Op 20 oktober 2015 ging de politie ter plaatse. Aldaar werd vastgesteld dat een nieuw tuinhuisje werd opgebouwd en dat een halfslachtig afdak was opgetrokken. Ook werd vastgesteld dat er heel wat afval in de tuin aanwezig was.

De beklaagde beloofde na het bezoek om een bouwaanvraag in te dienen voor het tuinhuisje en de rommel op te ruimen.

Op 9 december 2015 ging de politie opnieuw ter plaatse. Er werd vastgesteld dat er in de tuin nog een tuinhuisje was bijgekomen.

Op 7 januari 2016 ging opnieuw een plaatsbezoek door. De voortuin bleek toen deels te zijn opgeruimd.

Uit het strafdossier blijkt dat op 8 september 2014 door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad een bouwvergunning werd afgeleverd aan voor het uitbreiden van de aanbouw van zijn woning. Op dat ogenblik werd in de bijzondere voorwaarden van de bouwvergunning opgenomen dat de maximale bebouwingsgraad of bezetting met onderhavige uitbreiding werd bereikt en er geen verdere uitbreidingsmogelijkheden meer aanwezig waren voor het betreffend perceel. Op dat ogenblik wist de beklaagde dus dat hij geen bijkomende tuinhuisjes meer mocht plaatsen.

Dit werd trouwens nogmaals uitdrukkelijk ter kennis gebracht aan de beklaagde bij brief van 10 mei 2016, uitgaande van de Stad De inhoud van de brief luidde als volgt :

"Geachte,

Op 16 oktober 2016 werd proces-verbaal opgesteld door de politie wegens het plaatsen van diverse tuinbergingen en constructies in uw tuin.

Zoals reeds meegegeven in de vergunning dd. 8 september 2014 voor het uitbreiden van de woning is de maximum bezetting van uw perceel reeds behaald en zijn er geen bijkomende bouw mogelijkheden. Gelet op het voorgaande verzoeken wij u om de niet vergunde bijgebouwen en constructies onmiddellijk te verwijderen. (...)"

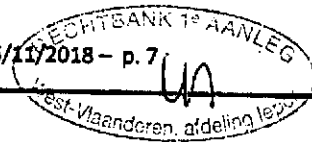
Op 17 februari 2017 ging de politie opnieuw langs bij de beklaagde Dit nadat het openbaar ministerie bij kantschrift had gevraagd om na te gaan of de beklaagde intussen de problematiek had aangepakt.

De politie schreef in haar P.V. van 17 februari 2017 neer dat vanop de straat zichtbaar was dat er opnieuw afval in de voortuin lag. In de achtertuin waren de drie tuinhuisjes nog steeds aanwezig. De beklaagde stelde dat hij niet van plan was om de tuinhuisjes te verwijderen.

3.

Ter terechtzitting van 25 juni 2018 verzocht de beklaagde bij monde van zijn raadsman om de zaak uit te stellen naar een zitting eind oktober 2018 teneinde zijn cliënt toe te laten om de tuinhuisen te verwijderen en de tuin op te ruimen. Hij kondigde toen reeds aan de opschorting te zullen vragen.

De rechtbank is op 25 juni 2018 op dit verzoek van de beklaagde ingegaan en stelde de zaak uit naar de zitting van 22 oktober 2018. Aan het openbaar ministerie werd verzocht om via de politie de opruimingswerken in de tuin van de beklaagde te verifiëren.

Door het openbaar ministerie werd op 11 oktober 2018 een schrijven gericht aan de rechtbank met daarbij het navolgend proces-verbaal van 5 oktober 2018 dat werd opgemaakt door de politie en dit naar aanleiding van het bezoek van de politie aan de woning van de beklaagde van 3 oktober 2018.

In het navolgend proces-verbaal schrijven de verbalisanten als volgt:

"Vaststellingen:

Op bovenstaande datum en tijdstip bieden wij ons aan aan de woning van [redacted] wij krijgen er geen gehoor. De buurvrouw merkte onze aanwezigheid op en nodigde ons uit om in haar tuin de toestand van de woning van [redacted] al eens te bezichtigen. Van in de tuin van de buurvrouw konden wij reeds opmerken dat de tuin van [redacted] nog vol ligt allerhande materiaal en meubels. De tuinhuisen die werden opgetrokken in de tuin werden afgebroken. De betonnen grondplaten zijn nog aanwezig. Voor en naast de woning is er al materiaal weggehaald, echter ligt er nog afval en materiaal die kan worden beschouwd als afval. (...)"

De verbalisanten maakten op 3 oktober 2018 ook een fotoreportage die visueel weergeeft wat door hen werd beschreven.

4. Beoordeling

Naar het oordeel van de rechtbank zijn alle feiten van de tenlasteleggingen A, B, C.1, C.2 en D bewezen in hoofde van de beklaagde [redacted]. De rechtbank steun zich hierbij op de inhoud van het strafdossier en het debat ter terechtzitting. In het bijzonder verwijst de rechtbank naar de diverse vaststelling die door de verbalisanten werden verricht en processen-verbaal die hieromtrent werden opgemaakt.

II. De Straftoemeting

De beklaagde [redacted] pleegde de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C.1, C.2 en D met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 Sw. in hoofde van de beklaagde voor deze feiten samen slechts één straf dient te worden opgelegd, met name de zwaarste.

Bij de bepaling van de straf en strafmaat, houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de inbreuk, het strafregister van de beklaagde en zijn actuele sociale en economische toestand.

1. De rechtbank tilt zwaar aan de delicten waaraan de beklaagde [redacted] zich schuldig heeft gemaakt.

De rechtbank moet vaststellen dat de ganse problematiek (minstens) reeds een aanvang heeft genomen in 2015. Diverse keren is de politie ter plaatse geweest en werd de beklaagde erop gewezen dat het verder behouden van de door hem gecreëerde toestand wederrechtelijk was. Hij werd meermaals tevergeefs aangemaand om de tuinhuisjes volledig af te breken en alle afval/rommel/(werk)materiaal op te ruimen. Een laatste kans werd hem door deze rechtbank geboden op de zitting van 25 juni 2018. De zaak werd toen uitgesteld naar de zitting van 22 oktober 2018 teneinde aan de beklaagde de kans te bieden om alles op te ruimen en de wederrechtelijke constructies te verwijderen. Bij het plaatsbezoek van de politie d.d. 3 oktober 2018 moest worden

vastgesteld dat nog steeds niet alles was opgeruimd en wat de tuinhuisjes betreft, de betonnen plateau's waarop de huisjes waren gebouwd, niet waren verwijderd.

De beklagde dient te beseffen en te begrijpen dat elke burger in ons reeds dicht bevolkt land, gehouden is om de bouwvoorschriften en de regels en normen inzake milieubeleid op te volgen. Zo niet wordt het samenleven van de burgers quasi onmogelijk.

2. De rechtbank stelt vast dat de beklagde nog over een blanco strafregister beschikt, wat hem tot voordeel strekt (zie uittreksel uit het strafregister afgeleverd op 14 november 2017).

3. Omtrent de sociaal economische situatie van de beklagde werd ter zitting aangegeven dat de beklagde indertijd actief was als ingenieur bij Thans is hij 81 jaar oud en gepensioneerd. Hij liet bij monde van zijn raadsman weten het financieel moeilijk te hebben nu hij een wezenlijk deel van zijn spaargelden verloor in het kader van het rond

4. De beklagde verzocht ter terechtzitting bij monde van zijn raadsman om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling. Het openbaar ministerie werd omtrent dit verzoek om advies gevraagd en verstrekte een negatief advies.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de beklagde om hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Zoals hierboven beschreven, kreeg de beklagde meermaals de kans om zijn tuin volledig op te ruimen en de wederrechtelijk gebouwde constructies af te breken. Zelfs de laatste kans die hem werd verleend op 28 juni 2018, werd niet ten volle benut.

Zodoende kan de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, niet worden verleend.

De rechtbank bestraft de beklagde met een geldboete zoals hierna bepaald. De helft van deze geldboete wordt met uitstel opgelegd voor de duur van drie jaar.

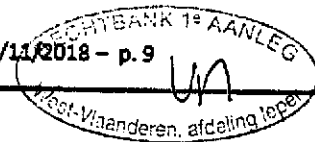
5. Daarnaast wordt de beklagde bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de op de site achtergelaten afvalstoffen en dit uiterlijk binnen een periode van zes maanden volgend op het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

6. Herstelvordering.

Zoals hierboven reeds gesteld, werd een herstellvordering geformuleerd door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad

De rechtbank acht deze herstellvordering ontvankelijk en gegrond nu zij voldoet aan de wettelijke bepalingen van de artikelen 6.3.1 VCRO e.v. en van de artikelen 12 e.v. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2018.

De rechtbank stelt vast dat door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies werd verleend omtrent de herstelmaatregel.

De rechtbank beveelt het herstel van de plaats, zijnde het onroerend goed gelegen aan de te kadastraal gekend als volgt: , in oorspronkelijke staat. Dit omvat volgende werken: het verwijderen van alle tuinhuisjes en het verwijderen van alle afbraakmaterialen en afval van het terrein.

De rechtbank stelt dat de herstelmaatregel dient te zijn uitgevoerd uiterlijk binnen de zes maanden volgend op het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag bij niet naleving van deze herstelmaatregel.

Verhoging opdecimes.

Geldboeten.

Ingevolge artikel 59 van de wet van 25 december 2016 (B.S. 29/12/2016) werden de opdecimes op strafrechterlijke geldboeten opgetrokken van "vijftig" naar "zeventig" wat een verhoging inhoudt van de geldboeten.

Indien de feiten, aangenomen dat zij bewezen worden verklaard, werden gepleegd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wettelijke bepalingen (01/01/2017) dan zal de rechtbank toepassing maken van de artikelen 2, lid 2 SWB en 15 lid 1 I.V.B.P.R. welke bepalen dat indien de straf ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf werd bepaald, de minst zware straf dient toegepast. In concreto betekent dit dat de geldboete zal worden verhoogd met vijftig decimes.

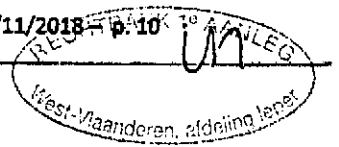
De feiten waren voor de inwerkingtreding van de nieuwe wettelijke bepalingen strafbaar en zijn dit nog steeds.

Indien de feiten, aangenomen dat zij bewezen worden verklaard, werden gepleegd zowel voor als na de inwerkingtreding van de nieuwe wettelijke bepalingen (01/01/2017) en de rechtbank toepassing maakt van art. 65 van het strafwetboek, is de nieuwe wet onmiddellijk van toepassing. In dat geval betekent dit dat de geldboete zal worden verhoogd met zeventig decimes.

Bijdrage tot financiering van het Fonds voor slachtoffers van geweldsmisdrijven.

De bijdrage tot de financiering van het Fonds voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, zoals bepaald bij artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, is geen straf (Cass. 8 oktober 1996, Arr. Cass., 1996, 881) zodat de rechtbank meteen de verhoging van de opdecimes tot zeventig moet toepassen.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195, Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSpraak**

Verbetert de dagvaarding als volgt :

Verbetert de dagvaarding in die zin dat de inbreuken vermeld onder de tenlasteleggingen B, C.1, C.2 en D niet strafbaar zijn gesteld door artikel 6.1.1, al.1, 1° VCRO, doch wel door artikel 6.2.1, al.1, 1° VCRO.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Verklaart de tenlasteleggingen A, B, C.1, C.2 en D bewezen in hoofde van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen **SAMEN**, tot een **GELDBOETE van 300,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimes en aldus gebracht op 2.400,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van 21 dagen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft: **de helft van de uitgesproken GELDBOETE van 300,00 EUR;** zal uitgesteld worden voor een termijn van **3 JAAR** te rekenen vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagde bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tot het **inzamelen, vervoeren en verwerken van de op de site achtergelaten afvalstoffen** en dit uiterlijk binnen een periode van **zes maanden** volgend op het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis. Dit onder verbeurte van een dwangsom van **125,00 EUR per dag** bij niet naleving van deze veroordeling.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimes, aldus gebracht op 200,00 EUR, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond.

Beveelt het herstel van de plaats, zijnde het onroerend goed gelegen aan de
, kadastraal gekend als volgt: in de oorspronkelijke
staat. Dit omvat volgende werken: het verwijderen van alle tuinhuisjes en het verwijderen van alle
afbraakmaterialen en afval van het terrein.

Stelt dat de herstelmaatregel dient te zijn uitgevoerd uiterlijk binnen de zes maanden volgend op het
in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 125,00
EUR per dag bij niet naleving van deze herstelmaatregel.

Kosten

Veroordeelt de beklagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate
van de Staat tot heden begroot op
30,67 EUR.

Legt krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het
algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten
in strafzaken van 53,58 EUR (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de
ministeriële omzendbrief nr. 131/5 (B.S. 04.10.2018)).

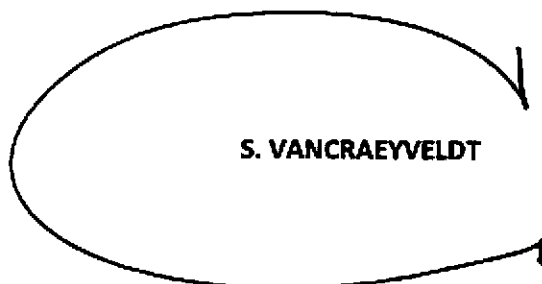
Verplicht om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van 20,00 EUR te betalen bij
wijze van bijdrage tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van maandag ZESENTWINTIG NOVEMBER
TWEEDUIZEND ACHTTIEN.

Aanwezig:

- de heer S. VANCRAEYVELDT, alleenzetelend rechter;
- de heer J. LESCRAUWAET, eerste substituut-procureur des Konings;
- mevrouw L. HIMPE, griffier.

L. HIMPE

S. VANCRAEYVELDT